

Ràdio musical i servei públic, a qui li importa? A la CCMA

LOLA COSTA GÁLVEZ

Investigadora independent

doloresgalvez@gmail.com

Codi ORCID: orcid.org/0000-0001-5003-5269

Article rebut el 11/04/17 i acceptat el 24/05/17

Resum

La ràdio musical és una part fonamental de moltes de les corporacions audiovisuals públiques a Espanya. Aquest article presenta l'estudi de cas de les emissores musicals de la corporació pública de Catalunya, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). S'aprofundeix específicament en les polítiques que les van definir i en el desenvolupament que ha seguit la seva missió de servei públic fins a l'actualitat a través de les estratègies programàtiques i digitals. Els resultats mostren la construcció de dos models diferenciats i basats en el concepte de servei públic. Tant Catalunya Música com iCat.cat són propostes sòlides i rellevants per a la ciutadania, però que en els darrers anys han patit diverses vicissituds a causa de la crisi econòmica.

Paraules clau

Ràdio musical, servei públic, polítiques de comunicació, estratègia digital, Catalunya, CCMA, iCat.cat, Catalunya Música.

Abstract

Music radio is a fundamental part of many audiovisual public corporations in Spain. This article presents the case study of music radio in the audiovisual public corporation in Catalonia, Catalan Corporation of Audiovisual Media (CCMA). The research delves specifically into the public policies that established them and how they have fulfilled their public service mission through programming and digital strategies. Results show how the strategy of the two stations has been based upon the public service idea. Both Catalunya Música and iCat.cat are solid and relevant proposals for citizenship. However, in recent times they have faced several difficulties because of the economic crisis.

Keywords

Music radio, public service media, communication policies, digital strategy, Catalonia, CCMA, iCat.cat, Catalunya Música.

1. Introducció

Des dels seus inicis, la ràdio ha estat el principal altaveu de l'escena i la indústria musical (Frith 1987). En aquest context, la ràdio musical va començar a formar part dels mitjans de servei públic i a convertir-se en una de les seves grans justificacions, tasca que sovint ha estat ignorada per diversos actors. D'una banda, tenim els legisladors, que tendeixen a no prestar-hi atenció, però al mateix temps n'alaben la tasca que fa sense qüestionaments. De l'altra, tenim les mateixes corporacions, més preocupades per la informació que per la cultura, fet que deixa la ràdio musical a mercè del saber fer dels treballadors. En darrer terme, hi ha l'acadèmia, que ha tendit a considerar-la un àmbit de recerca si més no menor, al qual gairebé no ha dedicat exclusivitat i, si ho ha fet, s'ha reduït a una mera menció.¹

La cultura, gran tret definitori del servei públic, ha passat del monopoli a l'excepció i gran justificació de la seva existència al fil del "qui, si no nosaltres?" (Jakubowicz 2007). La música ocupa un lloc primordial dins de les manifestacions culturals. Malgrat els vaivens que ha patit a la ràdio (Gutiérrez i Huertas 2005) i també a la televisió (Llorens i Aymerich 2007), per exemple amb el tancament de Canal Sur 2 a Andalusia (Hoyos 2015) o amb la fusió del canal cultural 33 i l'infantil 3XL a Catalunya, les circumstàncies han situat la ràdio, el més musical de tots els mitjans, en una posició resilient dins de l'ecosistema de mitjans públics a Espanya, situació amplificada amb els canvis que internet ha comportat en la distribució de la música i també de la ràdio (EBU 2014; Nylund Hagen 2015). Per tant, és important destacar el posicionament d'algunes corporacions audiovisuals públiques a Espanya que mantenen ràdios d'especialització musical que exerceixen la seva missió de servei públic de manera heterogènia (Costa Gálvez 2015).

Aquest article parla exclusivament de l'àmbit de la ràdio musical pública a Catalunya i aborda en concret l'estudi de cas de les emissores musicals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA),² Catalunya Música i iCat.cat, amb la pregunta de recerca següent: com es defineix la ràdio musical de la CCMA des de la perspectiva del servei públic?

La corporació pública catalana disposa de dues ràdios dedicades a la música clàssica i sis a la música popular, agrupades sota dos grans paraigües: Catalunya Música, per a la música clàssica, i iCat.cat, per a la música pop. Aquest treball no se centra en el recorregut històric d'emissores que ja tenen una rellevància, trenta anys en el cas de Catalunya Música i dotze en el d'iCat.cat, ni en els vaivens econòmics i laborals que ha viscut la CCMA. Posa el focus específicament en les emissores musicals de la corporació catalana des de la perspectiva del servei públic, com a supervivents de temps millors i exemple d'innovació i cultura en la seva màxima expressió, però alhora grans ignorades tant per la mateixa corporació, per manca de qüestionament de la seva tasca, com per l'acadèmia, per manca d'interès en el seu estudi.³ En concret s'observa com es defineix la seva missió de servei públic i com es tradueixen aquestes funcions en estratègies programàtiques i digitals.

2. Metodologia

Per fer aquest article vam reprendre parcialment les dades d'un treball de recerca fet per l'autora el 2015.⁴ La taula 1 descriu la mostra de l'estudi.

La metodologia aplicada ha estat quantitativa i qualitativa. En l'àmbit quantitatiu s'han fet servir dues tècniques de recerca: l'anàlisi documental dels textos legals i corporatius referents a la CCMA des de la seva creació fins al 2014 i l'anàlisi descriptiva de la programació i el perfil digitals des del 2011 fins al 2014. D'altra banda, la metodologia qualitativa s'utilitza per extreure

informació de les entrevistes fetes als directors d'antena i caps de programació de les emissores que formen part de la mostra, en concret d'aquests noms: per iCat.cat, Carles Aledo (director) i Lucía Flores (coordinadora musical), i, per Catalunya Música, Àlex Robles (director) i Marc Canals (responsable de programació i continguts).

3. Ràdio musical i CCMA: dues propostes per a un mateix fi

La ràdio musical va irrompre de manera exclusiva en la corporació catalana el 1987. Aquell any es van crear Catalunya Cultura, el precedent d'iCat.cat, i, sobretot, Catalunya Música.

Catalunya Música es va crear gairebé al mateix temps que la corporació i també va fer seu l'objectiu comú de difondre continguts en llengua catalana, amb l'afegit de ser els únics a dedicar exclusivament la programació a la música clàssica "des d'una visió catalana, fet que forma part de la nostra cultura" (Robles 2014). L'emissora de música clàssica de la corporació ha desenvolupat durant aquests anys una programació basada eminentment en un cànon estètic clàssic, d'aquí el seu eslògan "intensament clàssics". La proposta s'adreça a un oient adult i aficionat amb un alt coneixement dels continguts, tot i que també hi ha un afany divulgatiu "amb vocació d'arribar al gran públic" (Robles 2014). El 2008, Catalunya Música es va convertir en el primer membre no pertanyent a un estat a formar part de la Unió Europea de Radiodifusió (UER), la qual cosa va proporcionar a l'emissora un ampli arxiu d'enregistraments en directe que es destaca com "un factor de competitivitat de la corporació" (Conselleria de la Presidència, Conselleria d'Economia i Coneixement, CCMA 2014, 35). Precisament els concerts, gravats tant dins com fora Catalunya, són una part fonamental de la programació de l'emissora, combinats amb programes especialitzats en gèneres com el jazz o l'art sonor

Taula 1. Perfil de la ràdio musical de la CCMA (2015)⁵

Tipologia (programàtica)		Noms	Any de creació	Tipus d'emissió	
				Hertziana	Bitcaster
Especialitzada	Radiofórmula musical	CatClàssica	2008		X
		iCatJazz	2005		X
		iCatMón	2012		X
		iCatRumba	2012		X
		iCatTrònica	2012		X
		TotCat	2005		X
	Temàtica musical	Catalunya Música	1987	X	X
		iCat.cat	2005		X

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de la pàgina web de la CCMA.

i programes matinals en els quals la participació de l'oient és fonamental.

L'oferta programàtica de Catalunya Música es va completar el 2008 amb la creació de CatClàssica, una *bitcaster* que emet exclusivament obres d'intèrprets i autors catalans (CCMA 2008, 202). L'emissió per internet va plantejar al principi que la proposta s'adreçés a un públic jove, tant local com resident fora de Catalunya, la qual cosa entronca amb l'afany divulgador que expressava el seu coordinador: "No es tracta de què, sinó de com s'ofereix" (Lobo 2014). El 2013 la crisi econòmica va posar fi a la programació i CatClàssica, que ja no emet nova selecció musical, viu, en paraules del seu coordinador, Carles Lobo, una situació de "semitancament" (idem).

El 1987 va néixer Catalunya Cultura, una emissora fallida que va substituir RAC105 després de la seva venda, concebuda com un contenidor cultural que va morir per la seva baixíssima audiència (Parlament de Catalunya 2008). Així doncs, el dia de Sant Jordi de 2006 es va crear iCat fm, una proposta que girava al voltant de tres eixos —"consum cultural, noves tecnologies i suport musical no comercial" (Parlament de Catalunya 2009, 32)— i s'adreçava a un públic més jove que l'oient de Catalunya Cultura. Al llarg d'aquests anys l'emissora s'ha distingit pel descobriment de nous valors de l'escena musical catalana i per donar cabuda a les principals manifestacions culturals a Catalunya, com el Sónar o el Primavera Sound, seguint un procés en què "artistes minoritaris que només sonaven a iCat ara tenen presència als mitjans i són els majoritaris" (Aledo 2014). La programació d'iCat.cat aposta en gran mesura per la música catalana i no comercial, però també per l'*indie* internacional i, en menor mesura, per la cultura, que es reparteix en forma de "càpsules" al llarg de la selecció musical, que ocupa bona part de la graella. Des del principi iCat fm va ser concebuda com un projecte *cross-mèdia*, denominat "ràdio multimèdia" (CCMA 2010b, 2011), i amb una pàgina web "indissoluble

del canal radiofònic" (CCMA 2011). Així, l'emissora va ser la pionera a portar la resta d'emissores de Catalunya Ràdio al denominat procés d'*icatització* (CCMA 2010b, 298). La innovació va ser una constant a iCat fm, que es va arribar a escoltar fins i tot a la consola Wii. El 2012 el projecte va patir un revés econòmic greu, ja que a la pèrdua de pressupost i personal (Parlament de Catalunya 2013) s'hi va unir la pèrdua de l'FM, de manera que iCat fm va passar a dir-se iCat.cat, fet que la corporació va matisar en referir-s'hi com un "tancament d'emissions FM i potenciació del web" (CCMA 2013a, 204), tot i que la tornada a l'FM s'ha anunciat per al setembre de 2017.⁶ Seguint l'estela tecnològica iniciada per la *icatització*, dins del paraigua d'iCat.cat tenim una sèrie de *bitcasters*, denominats "canals temàtics", que tracten gèneres i estils molt concrets per complementar i especialitzar l'oferta d'iCat.cat. Aquests canals responen a una demanda de la corporació de la qual ja es va parlar el 2006, quan la directora de Catalunya Ràdio plantejava la necessitat de crear un canal temàtic dedicat al jazz i un altre a la música d'autors catalans (Minobis 2006). Els canals es dediquen en exclusiva a gèneres i estils que tenen relació amb l'escena musical catalana (Costa Gálvez 2015), com la rumba o la música en català, però també a altres estils com el jazz o l'electrònica. Al llarg dels anys l'oferta ha anat variant, però sempre s'ha mantingut activa, com podem observar a la taula 2.

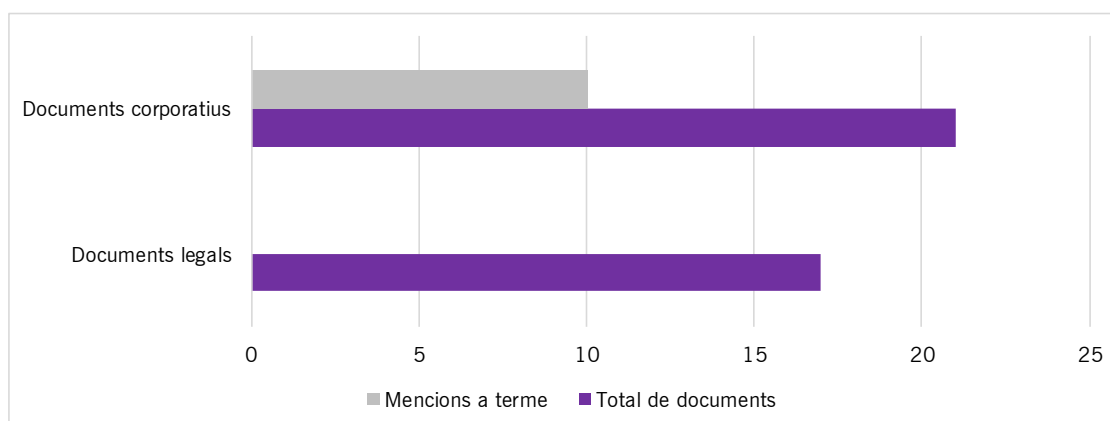
4. La definició de la missió de servei públic: vímet ben trenats però trencadissos

La ràdio sempre ha quedat al marge de les polítiques d'àmbit europeu, considerada com una qüestió pròpia de cada estat membre (Consell Europeu 1991), i Espanya tampoc no ha especificat gaire les funcions del servei públic de radiodifusió

Taula 2. Descripció i període d'activitat de les bitcasters d'iCat.cat (2011-2014)

Nom	Descripció	Període d'activitat				
		2011	2012	2013	2014	2015
iCatJazz	"Dedicat al jazz"	X	X	X	X	X
MusiCatles	"Una rica, variada i absolutament heterogènia selecció de músiques de tot el món"	X	X			
TotCat	"Dedicat exclusivament a la música en català"	X	X	X	X	X
Mediterràdio	"Dedicat a la música i a la cultura mediterrànies"	X	X			
iCatTrònica	"Especialitzat en música electrònica"			X	X	X
Xahrazad	"Canal de veus femenines"	X	X			
iCatMón	"El canal de les músiques del món"			X	X	X
iCatRumba	"Centrat en la rumba catalana"			X	X	X

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web d'iCat.cat.

Gràfic 1. Nombre d'al·lusions a la ràdio musical en els textos legals i corporatius de la CCMA (1980-2015)

Base total: 38

Font: Elaboració pròpia a partir de CCMA (2008, 2009, 2010a, 2010b, 2011, 2012, 2013a, 2014, 2015) i CCRTV (2004, 2006, 2007).⁷

sonora. A més, respecte a la ràdio musical s'ha seguit l'estratègia del *laissez faire, laissez passer* i, per això, en termes generals, les al·lusions a la ràdio musical en els textos legals i corporatius a Espanya són escasses (Costa Gálvez 2016a). No obstant això, de totes les corporacions audiovisuals espanyoles, la CCMA és la que presenta el nombre més alt de referències a la ràdio musical, que es recullen exclusivament en els textos corporatius, com podem observar al gràfic 1.

El discurs institucional sobre Catalunya Música s'ha mantingut força estable i repetitiu pel que fa als termes utilitzats. Les al·lusions a la "música clàssica" són, no cal dir-ho, constants

Imatge 1. Termes utilitzats amb referència a Catalunya Música i CatClàssica en els textos corporatius de la CCMA i pels entrevistats (1987-2015)

Base total: 16

Font: Elaboració pròpia a partir de CCMA (2008, 2009, 2010a, 2010b, 2011, 2012, 2013a, 2014, 2015) i CCRTV (2004, 2006, 2007).

(CCRTV 2004, 2007; CCMA 2010a, 2012, 2014), sobretot a la memòria de la CCMA del 2013, en què es diu que l'emissora està "dedicada exclusivament a la música clàssica" (CCMA 2014, 71), "als grans èxits de la música clàssica" (ídem, 76) o "als clàssics preferits" (ídem, 71). Pel que fa als programes, a partir del 2011 es comença a destacar la varietat de "gèneres i estils clàssics de tots els temps" (CCMA 2011, 20), així com la promoció i difusió de l'escena catalana, i destaca el seu paper en el "descobriments d'autors" (CCMA 2014b, 71). A més, coincidint amb el tancament de l'FM d'iCat.cat, Catalunya Música ha guanyat rellevància en els plans d'activitats de la CCMA, en les quals es destaca el seu paper en la "internacionalització de la cultura musical catalana" (CCMA 2012b, 2). Pel que fa a CatClàssica, les al·lusions són escasses. Els pocs termes comptabilitzats es refereixen gairebé exclusivament a la "identitat", ja que són programats en exclusiva per autors i intèrprets catalans (CCMA 2010a, 2014). A més, en els seus inicis es remarcava la presència exclusiva a internet com a avançada "d'un primer pas per a l'entrada a internet de Catalunya Música" (CCRTV 2007, 202). El núvol d'etiquetes següent (imatge 1) combina les respostes dels entrevistats (en verd) i les dels textos corporatius (en negre).

La funció cultural és l'aspecte més destacat d'iCat.cat, amb grans sentències com aquesta: "El 33, iCat fm o Catalunya Música són alguns dels noms propis de la cultura a Catalunya" (CCMA 2010a, 44). La memòria del 2009 l'arriba a definir com una "font inesgotable de propostes culturals" (CCMA 2009, 70) i, de fet, abans del tancament de l'FM, l'emissora estava molt present en els plans d'activitats de la CCMA, com a garant de la promoció i l'augment del consum cultural (CCMA 2010a, 2011). La programació de música *indie* i la promoció de l'escena catalana (CCMA 2011, 2013a, 2014) són els pilars de la programació d'iCat.cat, especialment en contraposició amb

les emissores comercials: “iCat fm té una base eminentment musical, però amb la voluntat de descobrir a l'oient noves músiques, nous artistes i noves veus diferents de les que es programen a les radiofórmules convencionals” (CCRTV 2006, 62). És a partir del 2011 quan es comença a incidir en dos aspectes clau de la seva programació: la música independent i la promoció de l'escena local, definida com a “no comercial” (CCMA 2011, 2) o “emergent” (CCMA 2014, 14). El núvol d'etiquetes següent (vegeu la imatge 2) combina les respostes dels entrevistats (en vermell) i les dels textos corporatius (en negre).

5. Les estratègies programàtiques: “de música, n'hi ha de dos tipus: bona i dolenta”⁸

Com ha de ser una ràdio musical de servei públic? Aquesta és una pregunta que podem respondre amb una altra: què s'ha de programar en una ràdio musical pública? En un context plenament digital és important destacar la rellevància del contingut, sobretot quan el tractament mediàtic de la música és cada vegada més dispar.⁹

Una manera de delimitar els continguts radiofònics és establint quotes. A Catalunya, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) s'encarrega de vetllar pel compliment de les quotes lingüístiques de la Llei de política lingüística (CAC 2007, 2011), que estableix l'obligatorietat d'emetre almenys el 25% de música en català per a les emissores on almenys el 75% de la seva programació sigui musical, una quota que no s'aplica ni a les emissores de música clàssica ni a la ràdio per internet. Per tant, ni Catalunya Música ni iCat.cat no estan obligades a complir la quota, per bé que els entrevistats referits en aquest article van assenyalar que es compleix de sobra. Les quotes internes són precisament una altra manera de delimitar la programació. En el cas de la CCMA l'única referència sobre això es recull a la proposta (encara) de contracte programa de la CCMA (Conselleria de la Presidència, Conselleria d'Economia i Coneixement, CCMA 2014), que estableix, a suggeriment del CAC (2013, 13), que almenys un 40% de la programació de la ràdio generalista cultural s'ha de dedicar, entre altres coses, als continguts musicals, exceptuant-ne la música clàssica i els artistes emergents catalans, flanc cobert per Catalunya Música i iCat.cat. Precisament, tant Catalunya Música com iCat.cat tenen com a funció principal el suport a la música “que es fa a casa nostra, amb atenció a la llengua, a la tradició i a la cultura nova que es fa aquí” (Canals 2014), combinant la promoció de la indústria musical i el suport a l'escena emergent. En línies generals, la programació de les emissores musicals de la CCMA es mou entre els conceptes de qualitat, educació i cultura: “Volem fugir de la idea que el servei públic ha d'estar una mica per sobre dels nivells establerts, perquè ha de tenir vocació de liderar el mercat” (Lobo 2014) versus la recerca d'audiència i repercussió entre la ciutadania: “Volem arribar al màxim nombre de gent possible; ara, com a servei públic, hem de fer altres coses i hi ha programes que una emissora estrictament

Imatge 2. Termes utilitzats amb referència a iCat.cat en els textos corporatius de la CCMA i pels entrevistats (2006-2015)

Base total: 16

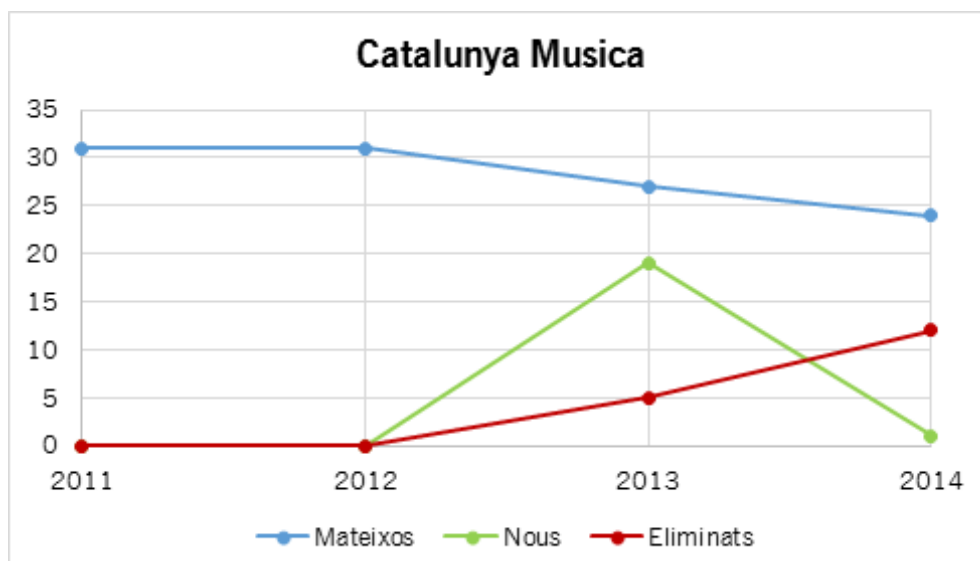
Font: Elaboració pròpia a partir de CCMA (2008, 2009, 2010a, 2010b, 2011, 2012, 2013a, 2014, 2015) i CCRTV (2004, 2006, 2007).

comercial no faria mai” (Aledo 2014).

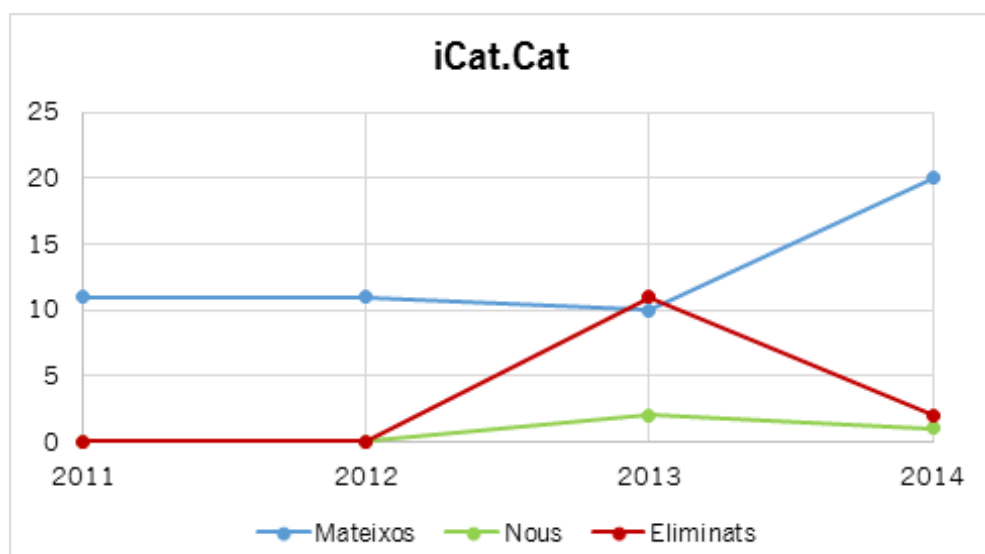
Una bona programació costa diners i tots els entrevistats han assenyalat que les retallades que han afectat principalment l'àmbit laboral han tocat tangencialment els continguts.¹⁰ En aquest context de crisi econòmica s'ha analitzat la programació (2011-2014). Durant aquests anys, la programació de Catalunya Música s'ha mantingut estable, tot i que el 2013 es van crear 19 programes, molts dels quals són retransmissions en directe, com podem observar al gràfic 2.

La programació d'iCat.cat va augmentar després de l'apagada analògica del 2012. Així, el 2013 van aparèixer onze programes nous de diverses temàtiques, algunes de les quals, com el jazz, l'electrònica o la tecnologia, no s'havien tractat abans, que s'emeten, a més de per internet, a Catalunya Ràdio, Catalunya Música i les emissores de la Xarxa de Comunicació Local, un canvi que el seu director denomina “obrir noves finestres” (Aledo 2014), com es pot apreciar al gràfic 3.

La programació de Catalunya Música es basa, tot i que amb algunes excepcions, en un cànon estètic clàssic. L'elecció de l'anomenat gran repertori (segles XVI, XVIII i XIX) està relacionat directament amb la programació dels auditoris i les sales de concerts catalans, als quals es dedica gran part de la graella amb les retransmissions. Aquesta estratègia de l'escolta fàcil/difícil també té a veure directament amb el grau d'acceptació de l'oient, “que en algun moment pot acceptar continguts nous, però, alerta, perquè no vol gaires sorpreses, aquesta és la realitat” (Robles 2014). Precisament el nivell de dificultat és un dels aspectes fonamentals a l'hora de classificar la música: d'aquesta manera, tenim categories que van des dels anomenats “greatest hits” fins a la música contemporània i l'art sonor i les “novetats discogràfiques”, que responen a la inquietud de

Gràfic 2. Evolució (nombre) de la programació de Catalunya Música (2011-2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

Gràfic 3. Evolució (nombre) de la programació d'iCat.cat (2011-2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

divulgar la música dels nous creadors (Canals 2014). Amb aquests ingredients es configura una programació que compleix un objectiu eminentment divulgador i educatiu: “La música clàssica necessita el seu camí d'iniciació, per no parlar de les músiques de creació més recent, com la contemporània, però el nostre compromís i la nostra missió és complir aquest objectiu culturalista i de divulgació” (Robles 2014). Una altra de les grans estratègies programàtiques de Catalunya Música és la incursió en altres gèneres i estils, que han acabat trobant el seu forat a la graella, tot i que al seu moment s'utilitzessin per justificar

la pèrdua d'audiència de l'emissora (Parlament de Catalunya 2007). Precisament quan es va tancar l'FM d'iCat.cat, es va modificar en certa mesura la programació de Catalunya Música, ja que l'accés a l'arxiu UER va permetre reincorporar el jazz o la *world music* (Canals 2014). Aquestes referències al gènere i a l'estil són abundants en la descripció de la programació de Catalunya Música (vegeu la imatge 3).

La programació de CatClàssica ha estat la més afectada per les retallades. Efectivament, el canal continua actiu, però des del 2013 el contingut no es renova (Lobo 2014). Durant aquests

Imatge 3. Termes utilitzats en la descripció de la programació de Catalunya Música (2011-2014)

Género
Cultural/cultural
Juventud
Calidad
Estilo
Novedad

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

any l'estratègia s'ha basat en la programació en exclusiva de música d'intèrprets i compositors de "totes les èpoques de la història de Catalunya" (Lobo 2014), encara que amb menys atenció al repertori clàssic, que és la base de la programació de Catalunya Música. Com en l'emissora mare, l'equilibri entre l'escolta fàcil i difícil és especialment complicat per a un canal que emet exclusivament per internet: "Jo preveia que l'usuari era bàsicament català, de manera que la música contemporània es potenciava a la nit, però no massa perquè m'interessava que el canal s'escoltés més enllà de les nostres fronteres" (Lobo 2014).

El suport a l'escena musical és una part fonamental de la missió d'iCat.cat, la qual cosa de vegades dificulta l'equilibri entre els interessos de la indústria, la independència del programador i la promoció d'artistes emergents, que ocupa una part de la programació. L'escena emergent es recull especialment en el programa *Sona9*, que recull en un format reduït els nous talents de l'escena catalana (Costa Gálvez 2017), que també es recullen al llarg de la programació: "Tenim artistes que s'han autoeditat i el criteri continua sent el mateix. Té qualitat?, el posem" (Flores Muñoz 2014). Tot i que es defineix com a cultural, a la pràctica iCat.cat és una emissora eminentment musical, com assenyala la seva coordinadora musical: "En informació i programes el 80% del que toquem és música" (Flores Muñoz 2014). La selecció musical interrompuda per informació cultural ocupa bona part de la programació d'iCat.cat amb un criteri d'acompanyament sense estridències durant la jornada laboral: "La resta del dia que t'exigeix atenció vols música, però quan tornes a casa vols prescriptors" (Flores Muñoz 2014). Precisament aquesta selecció musical defineix la programació, que durant la setmana es recolza en el *morning show* i programes vespertins i durant els caps de setmana s'obre a un ventall ampli de gèneres i estils. Els continguts musicals es refugien sota el paraigua de la música pop eminentment contemporània: els "oldies moderns" són dels anys noranta (idem), però també hi caben altres gèneres i estils com el jazz,

Imatge 4. Termes utilitzats en la descripció de la programació d'iCat.cat (2011-2014)

Lengua/idioma
Industria musical
Identidad
Autenticidad/auténtico
Música contemporánea
Calidad
Cultural/cultural
Música tradicional/folk
Música popular/pop
Género
Estilo
Independiente/indie
Novedad
Escena(s)

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

el blues o la *world music*. Dins d'aquesta estratègia del gènere se situen els canals temàtics d'iCat.cat que donen cabuda a gèneres eminentment catalans, com la rumba, però també a d'altres que constitueixen una part important de la indústria musical independent catalana, com l'electrònica, aspectes que es poden observar en els termes utilitzats en la descripció dels programes (vegeu la imatge 4).

6. La innovació tecnològica: de l'emprenedoria al manteniment

La innovació tecnològica s'ha incorporat a les estratègies dels mitjans públics, amb estratègies que persegueixen especialment l'*engagement* amb la ciutadania (Debrett 2014; Vangaeght i Donders 2017). Precisament la innovació en l'àmbit tecnològic ha estat una constant tant per a Catalunya Música com per a iCat.cat (Bonet *et al.* 2011, 2013). A més, en el cas d'iCat.cat és una estratègia que s'ha seguit des de la seva creació, ja que "iCat va néixer 100% digital i amb l'objectiu fins i tot de ser la punta de llança del grup" (Aledo 2014). De fet, la seva aparició va motivar l'anomenat procés d'*icatització* (CCMA 2010b, 298), que en el cas de Catalunya Música va acabar amb la creació de CatClàssica i el començament d'una època plenament digital: "No per ser una emissora de música clàssica hem de ser refractaris amb les noves tecnologies, al contrari, creiem que obren moltes possibilitats" (Robles 2014). En efecte, el perfil digital d'ambdues emissores és força semblant (vegeu la taula 3).

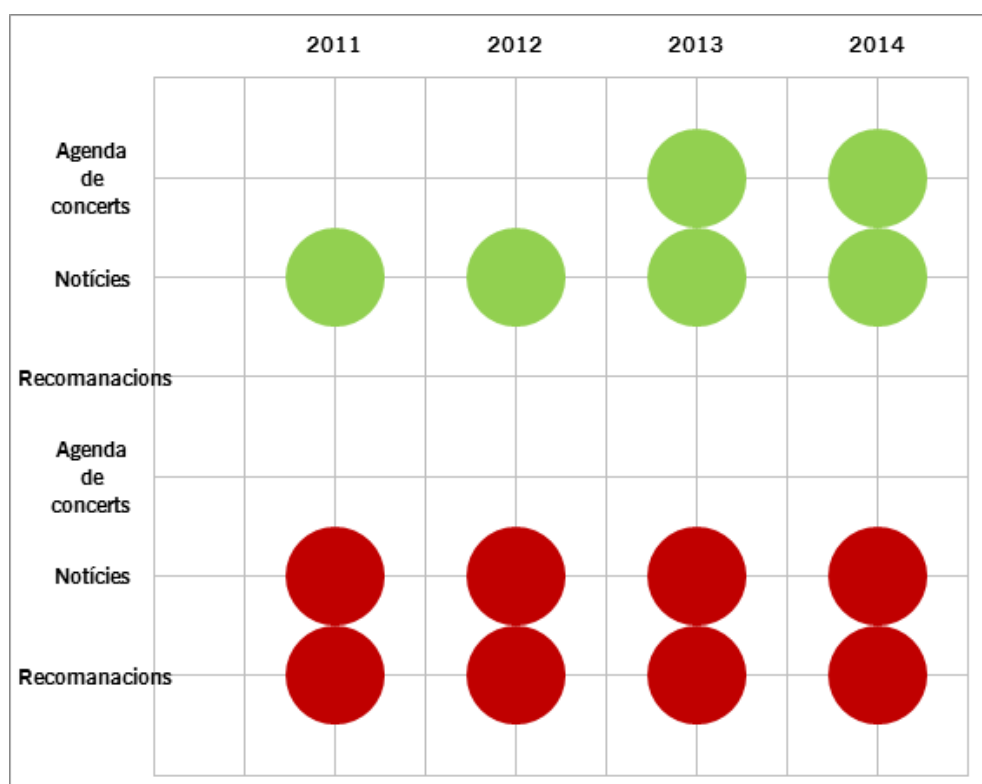
La pàgina web és el marc en el qual s'allotgen els continguts digitals. A més, ha servit com a base per desenvolupar les apps exclusives de Catalunya Música i iCat.cat, disponibles en descàrrega gratuïta per als principals dispositius (Android i Apple) i desenvolupades per la mateixa corporació. Un apartat fonamental tant en la pàgina web com en l'app és el dedicat als podcasts, un contingut molt rellevant per al manteniment

Taula 3. Perfil digital de Catalunya Música i iCat.cat (2011-2014)

Nom	Pàgina web	Perfil en xarxes socials			Podcast			Perfil en serveis de música en streaming		Blog	App
					Pàgina web	Serveis de subscripció podcast					
		Facebook	Twitter	YouTube		iVoox	iTunes	Spotify	Deezer		
Catalunya Música	X	X	X		X	X	X	X		X	X
iCat.cat	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X

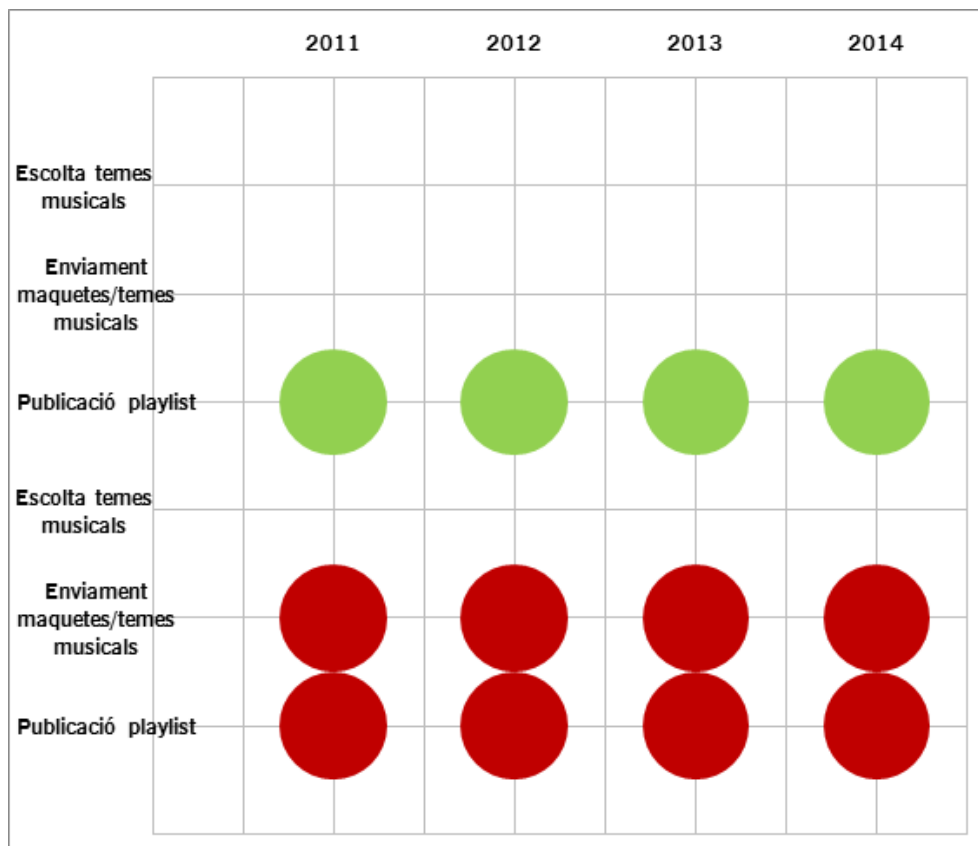
Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

Gràfic 4. Continguts (informatius) de la pàgina web de Catalunya Música (verd) i iCat.cat (vermell) (2011-2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

Gràfic 5. Continguts (musicals) de la pàgina web de Catalunya Música (verd) i iCat.cat (vermell) (2011-2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

de la funció prescriptora de la ràdio (Sellas 2012). L'estratègia seguida per la corporació respecte als podcasts és la d'allotjar els continguts a la pàgina web i a l'app més que no pas la utilització de repositoris sonors com iVoox, amb un perfil que s'actualitza molt irregularment. A més, després de l'apagada analògica d'iCat.cat es van crear programes exclusius en format podcast, com *iCatTapes* i *PerVersions*.

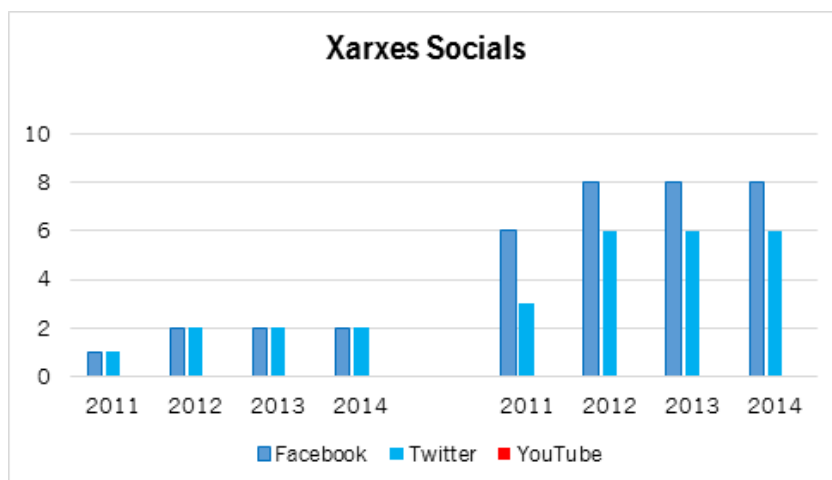
Tant Catalunya Música com iCat.cat ofereixen tres tipus de continguts a la seva pàgina web: notícies, agenda de concerts i recomanacions musicals, aquest darrer molt relacionat amb la funció prescriptora de la ràdio musical, com podem observar al gràfic 4.

Respecte als continguts estrictament musicals, podríem dir que no són gaire habituals. Un programa que s'ha destacat per publicar profusament continguts musicals és *MPClàssics*, de Catalunya Música, que publicava un llistat de temes perquè els oients els valoressin per incloure'ls al programa. Precisament la publicació dels llistats de reproducció va ser un aspecte important en l'estratègia digital d'iCat.cat (Costa Gálvez 2013) i és una característica que Catalunya Música i CatClàssica van adoptar i continuen fent. No obstant això, en el cas de l'emissora de música pop, aquest aspecte s'ha vist afectat per les vicissituds viscudes per l'emissora en els darrers anys, que han provocat que els llistats de reproducció hagin desaparegut de la pàgina web d'iCat.cat, fet que en el seu

moment va provocar queixes dels oients davant de la defensora de l'espectador (CCMA 2013b).¹¹

Les xarxes socials són una part primordial de l'estratègia digital de la ràdio (Bonini 2015). No obstant això, hi va haver un temps en què els blogs van prendre la davantera en l'àmbit digital. Efectivament, tant Catalunya Música com iCat.cat tan sols mantenen dos blogs de programes en actiu. De fet, fins i tot un dels blogs més consultats d'iCat.cat, *iCat Convida*, en el qual se sortegen invitacions a diversos esdeveniments culturals, ha passat a ser una secció de la pàgina web denominada *Experiències iCat*. L'ús de les xarxes socials està molt estès tant a Catalunya Música com a iCat.cat. Tanmateix, en el cas de l'emissora de música clàssica, l'estratègia passa pel manteniment del perfil de l'emissora i tan sols dos programes tenen perfils (*Una tarda a l'òpera* i *Només hi faltes tu*). En canvi, els programes d'iCat.cat tenen una presència força nombrosa a les xarxes socials, i fins i tot dues de les *bitcasters*, *iCatJazz* i *iCatTrònica*, tenen perfil al Facebook, com podem apreciar al gràfic 6.

No podem finalitzar aquesta secció sense esmentar un dels canvis que han tingut més repercussió en la indústria musical: els serveis de música en *streaming* i específicament el més popular de tots, Spotify. Els serveis de música en *streaming* constitueixen una certa amenaça per a la ràdio musical, fet que de vegades pot ser vist com una oportunitat de "fidelitzar

Gràfic 6. Nombre de perfils a les xarxes socials (Facebook, Twitter i YouTube) dels programes de Catalunya Música i iCat.cat (2011-2014)

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

públic i donar vida al nostre model, ampliant el nostre missatge més enllà de l'emissió convencional" (Robles 2014), tot i que això no substituirà mai "la prescripció que et pot donar un locutor" (Aledo 2014). Certament, podríem parlar del fet que la presència de la ràdio musical pública és una assignatura pendent (Costa Gálvez 2016b), però durant el període d'anàlisi es va observar un cert interès per experimentar en aquest camp. Així, Catalunya Música va mantenir un perfil de l'emissora i un altre d'un programa, *MPClàssics*, i en el cas d'iCat.cat tres programes van tenir perfil a Spotify: *Cabaret Elèctric*, *Els Experts* i *Delicatessen*.

7. Conclusions

En aquest article hem analitzat les emissores musicals de la CCMA —Catalunya Música i iCat.cat— des de la perspectiva del servei públic. Aquest és un enfocament molt específic dins dels estudis dels mitjans de servei públic, un àmbit àmpliament investigat per l'acadèmia que, tanmateix, ha ignorat massa sovint el combinat "música, ràdio i servei públic".

Des dels seus inicis la CCMA ha apostat per la ràdio musical de servei públic. La primera a néixer va ser Catalunya Música, que ha exercit el paper de pionera en la divulgació de la música clàssica en català i des de Catalunya. Anys més tard, l'aparició d'iCat.cat va cobrir el nínxol dedicat a la música pop i ha exercit un paper fonamental en la difusió de l'escena pop catalana i la indústria musical independent, un sector que, malgrat les quotes lingüístiques, rep un tractament inferior a les emissores comercials. En efecte, ens trobem davant de dues propostes molt diferents en la seva concepció, però amb una missió comuna: la de servei públic. És precisament la delimitació d'aquesta missió de servei públic el que ens planteja una preocupació important: la indefinició legal i corporativa de la

ràdio musical pública. Si bé és cert que en aquest terreny la ràdio musical de la CCMA té l'esquena més ben coberta que les seves homòlogues, les al·lusions freqüents a idees generalistes com "tot és cultura" o "tot ha de ser de qualitat" no afegeixen sinó incertesa a la seva definició i, per tant, al seu futur. En un context de crisi econòmica és necessari descriure, punt per punt i en un document que l'inclouï en exclusiva, què són i com desenvolupen la seva missió de servei públic les emissores musicals de la CCMA.

Ni Catalunya Música ni iCat.cat no han estat alienes a les vicissituds que ha viscut la CCMA, però això no ha impedit que la seva oferta programàtica s'hagi mantingut estable. L'estratègia de Catalunya Música es referma en el gran repertori, com marca el seu eslògan "intensament clàssics", però també guarda espai per a altres gèneres i estils per complir amb el doble objectiu d'educar i consolidar oïents. La difusió de la programació d'auditoris i sales de concerts de Catalunya és un dels eixos de la programació que ha guanyat encara més rellevància a través de CatClàssica, que complementa, malgrat la seva situació de semitancament, el suport a la música catalana amb atenció exclusiva a intèrprets i compositors catalans. Precisament el suport a l'escena catalana, la indústria musical independent i les principals manifestacions culturals a Catalunya són els pilars d'iCat.cat. A més, aquesta estratègia ha acabat creant un so propi, com es repeteix a moltes de les falques que sonen sovint durant l'emissió i que interpel·len l'oïent: "Et sona? És iCat". En un altre àmbit, la unió de música i cultura juntament amb l'especialització en gèneres i estils, molt especialment a través de canals temàtics, fan d'iCat.cat una proposta original i innovadora que mereixeria estar en una situació millor que l'actual.

En l'àmbit de la innovació tecnològica, les emissores musicals de la CCMA han passat de ser emprenedores a ser una part passiva d'un procés que, no en va, es va anomenar *icatització*

i que va ser punta de llança del servei públic audiovisual a Espanya, encara que en els darrers anys hi ha hagut propostes que recullen aquest esperit, com la creació d'apps pròpies per a Catalunya Música i iCat.cat que constitueixen una manera, no tan sols de buscar audiència, sinó d'estar en sintonia amb la ciutadania, que cada vegada reclama més continguts digitals. Tanmateix, encara que suposa un esforç lloable en temps de crisi, la duplicació de contingut web en dispositius mòbils no hauria de ser més que una part d'una estratègia digital que sembla obviar els oients del futur: els joves. Així, l'aparent absència d'un pla d'actuació establert respecte a la presència en noves xarxes socials o en els serveis de música en *streaming* revela un buit alarmant en l'acostament als nadius digitals, que no sentiran com a pròpia una ràdio que els ofereix fonamentalment concerts organitzats i retransmissions de festivals.

Després d'haver passejat per l'entramat de textos legals i corporatius per delimitar les funcions de servei públic, de preguntar als responsables de les emissores per les estratègies programàtiques i les polítiques digitals, són precisament aquestes últimes les que semblen clau per al futur de la ràdio musical de servei públic a Catalunya i també a Espanya. En essència, la principal línia de recerca futura que, sense pretendre-ho, obre aquest article és la següent: com tractar els oients com a ciutadania i no com a audiència. Ara que iCat.cat torna a l'FM i que Catalunya Música ha fet un recorregut fins ara farcit de bons resultats, com s'assegurarà la convivència entre l'analògic i el digital? Com aconseguirà la ràdio musical pública arribar a tota la ciutadania? I, a més, què en pensa la ciutadania, de la ràdio musical pública?

Notas

- Entre altres recerques sobre la ràdio musical pública i privada podem citar Amoedo *et al.* (2008); Barnard (1989); Crisell (2006); Gallego (2015); Gutiérrez *et al.* (2011); Hennion i Meadel (1986); Moreno (1999), o Pedrero Esteban (2000). Tanmateix, són poques les excepcions que han abordat expressament la tríada ràdio, música i servei públic (Bonet *et al.* 2011; Hendy 2000; Long 2006; Wall i Dubber 2009).
 - La Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) es va crear el 1983 (Parlament de Catalunya 1983) com una de les primeres corporacions audiovisuals autonòmiques a Espanya. La denominació actual de Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) es va adoptar el 2007 (Parlament de Catalunya 2007a).
 - No podem deixar de citar l'article de Bonet *et al.* (2011) sobre la innovació tecnològica d'iCat fm, que va suposar, en gran mesura, el germen de les motivacions d'aquesta investigadora.
 - Concretament una tesi doctoral feta a la Universitat Autònoma de Barcelona, dirigida pels doctors Montse Bonet Bagant i Xavier Ribes Guàrdia, titulada *¿A quién le importa? Radio especializada musical desde la perspectiva del servicio público, i premiada amb el segon premi dels XXVIII Premis CAC a la recerca sobre comunicació audiovisual.*
- Seguint la classificació programàtica de Martí (1990) i Ribes (2003).
 - <<http://www.ccma.cat/catradio/alacarta/popap/aixi-sha-anunciat-la-tornada-dicat-a-lfm/audio/957711/>> [Consulta: 05/04/2017].
 - S'han citat únicament els documents amb al·lusions a la ràdio musical de la CCMA.
 - Robles (2014).
 - En aquest sentit podem destacar la polèmica recent sobre allò que els ciutadans consideren falta de continguts culturals en la programació de Catalunya Ràdio, exemplificada a Twitter amb #Onéslacultura.
 - Per consultar un llistat de tota la programació, vegeu l'annex 1.
 - Quan aquesta autora va entrevistar el director d'iCat.cat sobre aquesta qüestió la resposta va al·ludir a problemes tècnics.

Referències

ALEDO, C. *Entrevista personal*. Barcelona, 20/06/2014.

AMOEDO, A.; MARTÍNEZ-COSTA, M. P.; MORENO, E. "An analysis of de communication strategies of Spanish commercial music networks on the web: los 40.com, los 40 principales.com, cadena100.es, europafm.es and kissfm.es". *The Radio Journal: International Studies in Broadcast and Audio Media*. Vol. 6 (2008), núm. 1, 5-20.

BARNARD, S. *On the Radio. Music radio in Britain*. Filadèlfia: Open University Press, 1989.

BONET, M.; FERNÁNDEZ-QUIJADA, D.; RIBES, X. "The Changing Nature of Public Service Radio: A Case Study of iCat FM". *Convergence: The International Journal of Research into New Media Technologies*. Vol. 17 (2011), núm. 2, 177-192.

BONET, M.; ARBOLEDAS, L.; FERNÁNDEZ-QUIJADA, D. "Innovación tecnológica y servicio público: el abismo entre políticas y realidad". [En línia]. *Derecom*. Vol. 14 (2013), núm. 6-8, 40-57. <<http://www.derecom.com/recursos/jurisprudencia/item/235-innovacion-tecnologica-y-servicio-publico-el-abismo-entre-politicas-y-realidad>> [Consulta: 09/04/2017].

BONINI, T. (2015). "La 'segunda era' del podcasting: el podcasting como nuevo medio de comunicación de masas digital". [En línia]. *Quaderns del CAC*. Vol. XVIII (2015), núm. 41, 23-33. <http://www.cac.cat/pfw_files/cma/recerca/quaderns_cac/Q41_Bonini_ES.pdf> [Consulta: 09/04/2017].

CAC (CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA). *Acord 295/2007, de 19 de desembre, pel qual s'aprova la Instrucció general del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en els mitjans de comunicació audiovisual*. [En línia]. Barcelona: CAC, 2007.

<http://www.cac.cat/pfw_files/cma/normativa_sa/Instruccio_llengua_i_cultura.pdf>

- *Acord 164/2011, de 16 de novembre, del Ple del Consell de l'audiovisual de Catalunya. Adaptacions específiques de música cantada en català. Any 2011 (12%).* [En línia]. Barcelona: CAC, 2011. <http://www.cac.cat/pfw_files/cma/actuacions/Continguts/Ac.164_2011_adaptaci_esp_12_Cadena_100_Girona_rev.pdf>
- *Informe preceptiu del Consell de l'Audiovisual sobre la proposta de contracte programa entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.* [En línia]. Barcelona: CAC, 2013. <http://www.cac.cat/pfw_files/cma/actuacions/anex_acord_143_2013.pdf>

[Consultes: 09/04/2017].

CCMA (CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS). *Memòria anual d'activitats 2007.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2008. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2007.pdf>>

- *Memòria anual d'activitats 2008.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2009. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2008.pdf>>
- *Guia editorial i Llibre d'estil.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2010a. <<http://www.ccma.cat/llibredestil>>
- *Memòria anual d'activitats 2009.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2010b. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2009.pdf>>
- *Memòria anual d'activitats 2010.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2011. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2010.pdf>>
- *Memòria anual d'activitats 2011.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2012. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2011.pdf>>
- *Memòria anual d'activitats 2012.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2013a. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2012.pdf>>
- *Defensora de l'audiència.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2013b. <<http://www.ccma.cat/atencio/documents.html>>
- *Pla d'activitats 2014.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2014. <<http://www.ccma.cat/pdf/pla-activitats-2014.pdf>>
- *Pla d'activitats 2015.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCMA, 2015. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/pla-activitats-2015.pdf>>

[Consultes: 09/04/2017].

CCRTV (CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TELEVISIÓ). *Informe Anual 2003.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCRTV, 2004. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2003.pdf>>

- *Informe anual 2005.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCRTV, 2006. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2005.pdf>>

<<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2006.pdf>>

- *Informe anual 2006.* [En línia]. Sant Joan Despí: CCRTV, 2007. <<http://statics.ccma.cat/multimedia/pdf/nohash/memoria-anual-2006.pdf>>

[Consultes: 09/04/2017].

CONSELL EUROPEU. *Resolution 957 (1991) on the situation of local radio in Europe.* [En línia]. Brussel·les: Consell Europeu, 1991. <<http://www.assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=16368&lang=en>> [Consulta: 09/04/2017].

CONSELLERIA DE LA PRESIDÈNCIA; CONSELLERIA D'ECONOMIA I CONEIXEMENT; CCMA (CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS). *Proposta de contracte Programa 2014-2017 i document annex "La garantia de la viabilitat futura del servei públic audiovisual de la Generalitat de Catalunya".* [En línia]. 2014. <http://www20.gencat.cat/docs/Departament_de_la_Presidencia/Departament/disposicions_tramit/Contracte_Programa_Ad_CCMA/Proposta%20contracte_programa_CCMA_2014-2017.pdf> [Consulta: 09/04/2017].

COSTA GÁLVEZ, L. "Como lo oyes. La publicación de los listados de reproducción de los programas temáticos musicales en la radio de titularidad pública en España". [En línia]. *Trípodos*. 2013, 33, 73-98. <http://www.tripodos.com/index.php/Facultat_Comunicacio_Blanquerna/article/view/98>

- ¿A quién le importa? Radio especializada musical desde la perspectiva del servicio público. [En línia]. Tesi doctoral. Bellaterra, 2015, Universitat Autònoma de Barcelona. <https://www.cac.cat/pfw_files/cma/premis_i_ajuts/treball_guanyador/XXVIII_2premi.pdf>
- "Música y significado. Análisis de los términos asociados a la radio musical en España en los documentos legales y corporativos desde la perspectiva del servicio público". [En línia]. *Derecom*. 2016a, núm. 20, 153-172. <<http://www.derecom.com/secciones/articulos-de-fondo/item/97-musica-y-significado-analisis-de-los-terminos-asociados-a-la-radio-musical-en-espana-en-los-documentos-legales-y-corporativos-desde-la-perspectiva-del-servicio-publico>>
- "Music for everyone? El fracaso de la radio musical pública en España en los servicios de música en *streaming*". [En línia]. *Observatorio (OBS*) Journal*. Vol. 10 (2016b), núm. 3, 98-103. <<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=5698183>>
- "There's a star man waiting in the sky. How does public radio approach under-the-radar musicians in the United Kingdom and Spain?". *Radio Journal: International Studies in Broadcast & Audio Media*. Vol. 15 (2017), núm. 1, 65-88.

[Consultes: 09/04/2017].

CRISELL, A. *More than a Music Box: Radio Cultures and Communities in a Multi-Media World.* Londres: Berghahn Books, 2006.

- DEBRET, M. "Tools for Citizenship? Public Service Media as a Site for Civic Engagement. An Australian Case Study". *Television & New Media*. Vol. 16 (2014), núm. 6, 557-575.
- FLORES MUÑOZ, L. *Entrevista personal*. Barcelona, 20/06/2014.
- FRITH, S. *Art into pop*. Londres: Methuen, 1987.
- GALLEGO, J. I. "User-Generated Playlists: Radio Music Programming in the Age of Peer-to-Peer Production, Distribution, and Consumption". A: BONINI, T.; MONCLÚS, B. *Radio Audiences and Participation in the Age of Network Society*. Londres: Routledge, 2015.
- GUTIÉRREZ, M.; HUERTAS, A. "La programación cultural de la radio pública generalista: Catalunya Ràdio, COMRàdio y Ràdio 4". *Quaderns del CAC*. 2005, núm. 22, 99-106.
- HENDY, D. "Pop music radio in the public service: BBC Radio 1 and new music in the 1990s". *Media, Culture & Society*. Vol. 22 (2000), 743-761.
- HENNION, A.; MEADEL, C. "Programming music: radio as mediator". *Cultural Society*. Vol. 1 (1986), núm. 1, 97-114.
- Hoyos, G. "Cultura y televisión pública: ¿indefinición o desinterés? El caso de la RTVA y Canal Sur 2". *Derecom*. 2015, núm. 19, 33-47. <<http://www.derecom.com/secciones/articulos-de-fondo/item/79-cultura-y-television-publica-indefinicion-o-desinteres-el-caso-de-la-rtva-y-canal-sur-2>> [Consulta: 09/04/2017].
- JAKUBOWICZ, K. "Qui d'autre que nous? La radiodiffusion de service public et la culture au 21e siècle". A: NISSEN, C. *Faire la différence. La radiodiffusion de service public dans le paysage audiovisuel européen*. Eastleigh, Ginebra: John Libbey Publishing, EBU, 2007.
- LLORENS MALUQUER, C.; AYMERICH FRANCH, L. "Cultura y televisión. Concepto y presencia de los canales culturales en Europa Occidental". *Revista Latina de Comunicación Social*, 2007, núm. 62.
- LOBO, C. *Entrevista personal*. Barcelona, 19/06/2014.
- LONG, P. "The primary code: The meanings of John Peel, radio and popular music". *The Radio Journal – International Studies in Broadcast and Audio Media*. Vol. 4 (2006), núm. 1, 2, 3, 25-48.
- MARTÍ, J. M. *Modelos de programación radiofónica*. Barcelona: Feed-Back Ediciones, 1990.
- MINOBIS, M. "L'oferta pública de la ràdio digital des de Catalunya Ràdio". A: *El futur digital de la ràdio i la televisió*, VI Jornada Parlamentària sobre Mitjans de Comunicació Audiovisuals. Barcelona: Parlament de Catalunya, 2006.
- MORENO, E. "La radio de formato musical: concepto y elementos fundamentales". *Comunicación y Sociedad*. Vol. XII (1999), núm. 1, 89-111.
- NYLUND HAGEN, A. "The Playlist Experience: Personal Playlists in Music Streaming Services". *Popular Music and Society*. Vol. 38 (2015), núm. 5, 625-545.
- PARLAMENT DE CATALUNYA. *Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, 22 de juny de 2007, núm. 128.
- *Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, 7 d'abril de 2008, núm. 330.
 - *Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, 11 de desembre de 2009, núm. 700.
 - *Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, 22 de febrer de 2013, núm. 37.
- PEDRERO ESTEBAN, L. M. *La radio musical en España. Historia y análisis*. Madrid: IORTV, 2000.
- RIBES I GUÀRDIA, F. X. "Internet: la radio que se ve". A: LÓPEZ VIDALES, N.; PEÑAFIEL SAIZ, C. *Odisea 21. La evolución del sector audiovisual. Modos de producción cambiantes y nuevas tecnologías*. Madrid: Fragua, 2003.
- ROBLES, À. *Entrevista personal*. Barcelona, 20/06/2014.
- SELLAS, T. "Repositorios sonoros y recomendación de contenidos. El caso iVoox". [En línia]. *El profesional de la información*. Vol. 21 (2012), núm. 2, 206-209. <<http://www.elprofesionaldeinformacion.com/contenidos/2012/marzo/13.html>> [Consulta: 09/04/2017].
- UER (UNIÓ EUROPEA DE RADIODIFUSIÓ). *Vision 2020. Annexe 8. Experts group 2: distribution technology & audiences. Report & Summary*. [En línia]. <https://www.ebu.ch/files/live/sites/vision2020/files/app/annexe_8_EN.pdf>. [Consulta: 24/05/2017].
- VANGAEGHT, A.S.; DONDEERS, K. "Do 'we' really matter? An analysis of user motivations for online interaction with public service radio". *Radio Journal: International Studies in Broadcast & Audio Media*. Vol. 15 (2017), núm. 1, 7-26.
- WALL, T.; DUBBER, A. "Specialist music, public service and the BBC in the Internet age". *The Radio Journal-International Studies in Broadcast and Audio Media*. Vol. 7 (2009b), núm. 1, 27-47.

Annex 1. Llistat de programes, dia d'emissió, hora i durada de la graella d'iCat.cat i Catalunya Música (2011-2014)

NOM	ANY				PROGRAMA	DIA	HORA	DURADA
	2011	2012	2013	2014				
CatClàssica	2011	2012	2013	2014	Llista de reproducció	altres	altres	altres
Catalunya Música	2011	2012	2013	2014	Auditoris	altres	matí	1-3 hores
	2011	2012			CatClàssica	altres	altres	1-3 hores
			2013	2014	Cat Música	laborable	matinada	més de 3 hores
	2011	2012			Cicle Coral	cap de setmana	matí	1 hora
	2011	2012	2013	2014	Contrapunts	cap de setmana	matí	1 hora
			2013		<i>Dia de la Música de Setmana Santa</i>	altres	altres	altres
	2011	2012			<i>El gran segle</i>	cap de setmana	tarda	1-3 hores
		2012	2013	2014	<i>Els concerts</i>	altres	tarda	1-3 hores
	2011	2012	2013	2014	<i>Els gustos reunits</i>	laborable	tarda	1 hora
	2011	2012	2013	2014	<i>El violí vermell</i>	laborable	nit	1 hora
	2011	2012			<i>Entrada lliure</i>	laborable	tarda	1 hora
	2011	2012	2013	2014	<i>Espais oberts</i>	laborable	nit	1 hora
			2013		<i>Être dieu: Dalí en cinc escenes</i>	cap de setmana	nit	altres
	2011	2012	2013	2014	<i>Grans obres</i>	cap de setmana	tarda	1-3 hores
	2011	2012	2013	2014	<i>Grans orquestres del món</i>	cap de setmana	matí	1-3 hores
	2011	2012	2013	2014	<i>Guia d'orquestra</i>	laborable	nit	1 hora
			2013	2014	<i>Històries de l'òpera: bicentenari Verdi i Wagner</i>	altres	altres	altres
	2011	2012	2013		<i>Impressions</i>	laborable	matinada	1 hora
	2011	2012			<i>Interludi</i>	laborable	matí	1 hora
	2011	2012	2013	2014	<i>Interludi-Cap de setmana</i>	cap de setmana	matí	1-3 hores
			2013	2014	<i>La ruta Bach</i>	cap de setmana	matí	1 hora
	2011	2012	2013	2014	<i>La setmana de...</i>	laborable	tarda	1 hora
	2011	2012	2013	2014	<i>Música de cambra</i>	cap de setmana	nit	1 hora
	2011	2012	2013	2014	<i>Microtons</i>	laborable	altres	altres
			2013		<i>Mompou: l'etern combat del somni</i>	altres	altres	altres
			2013		<i>Montsalvatge: músic d'un segle</i>	altres	altres	altres

Base total: 84

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

Annex 1. Llistat de programes, dia d'emissió, hora i durada de la graella d'iCat.cat i Catalunya Música (2011-2014) (continuació)

	2011	2012	2013	2014	MPClassics	laborable	matí	1 hora
	2011	2013	2014	2014	Nocturn	laborable	matinada	altres
		2013	2014	2014	Només hi faltes tu	laborable	tarda	1-3 hores
			2014	2014	Músics a la carta	laborable	nit	1 hora
	2011	2012	2013	2014	Notes de Clàssica	altres	nit	1 hora
	2011	2012	2013	2014	Preludi	laborable	matí	1-3 hores
	2011	2012	2013	2014	Preludi Caps de Setmana	cap de setmana	matí	1-3 hores
			2013	2014	Programació especial	altres	altres	altres
			2013	2014	Qui té por del segle xx?	cap de setmana	nit	1 hora
			2013	2014	Selecció Catalunya Música	altres	altres	altres
	2011	2012	2013	2014	Solistes	laborable	nit	1 hora
	2011	2012	2013	2014	Temporada d'òpera del Gran Teatre del Liceu	altres	altres	altres
			2013	2014	Temporada de l'OBBC des de l'Auditori	cap de setmana	matí	1-3 hores
			2013		Toldrà a la carta	laborable	nit	altres
	2011	2012	2013	2014	Tonalitats	laborable	matí	1-3 hores
			2013		Transmissió des de l'Auditori de Barcelona	altres	altres	altres
			2013		Transmissió des de la Universitat de Cervera	altres	altres	altres
			2013	2014	Transmissió des del Palau de la Música Catalana	altres	altres	altres
			2013		Transmissió des del Teatre-Auditori de Sant Cugat	altres	altres	altres
			2013		Transmissió des del Teatre Tarragona de Tarragona	altres	altres	altres
	2011	2012	2013	2014	Transmissió UER	altres	altres	altres
	2011	2012	2013		Trobades en el temps	laborable	nit	1 hora
	2011	2012	2013		Una hora de concert	cap de setmana	tarda	1 hora
	2011	2012	2013	2014	Una tarda a l'òpera	cap de setmana	tarda	1-3 hores
					Via Jazz	cap de setmana	matinada	altres
iCat.cat	2011	2012	2013	2014	Cabaret Elèctric	laborable	nit	1 hora
			2013	2014	5 Songs	laborable	matí	altres
	2011	2012			5 Minuts +	laborable	matí	1-3 hores

Base total: 84

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.

Annex 1. Llistat de programes, dia d'emissió, hora i durada de la graella d'iCat.cat i Catalunya Música (2011-2014) (continuació)

2011	2012	2013	2014	<i>Delicatessen</i>	laborable	tarda	1 hora
		2013	2014	<i>Els Experts</i>	laborable	matí	1 hora
		2013		<i>Especials iCat.cat</i>	altres	altres	altres
		2013	2014	<i>Generació Digital</i>	cap de setmana	tarda	1-3 hores
2011	2012	2013		<i>Hidrogen</i>	laborable	matí	1 hora
		2013	2014	<i>iCat Folk</i>	laborable	matí	1 hora
		2013	2014	<i>iCat Recomana</i>	laborable	altres	altres
		2013	2014	<i>iCat.Cat en Concert</i>	altres	altres	altres
		2013	2014	<i>iCatTapes</i>	altres	altres	altres
		2013	2014	<i>iJazz Club</i>	cap de setmana	matinada	altres
2011	2012	2013	2014	<i>Independents</i>	laborable	matí	1 hora
			2014	<i>Lapsus</i>	laborable	nit	1 hora
2011	2012			<i>Línia Folk</i>	cap de setmana	nit	1 hora
2011	2012	2013	2014	<i>Músiques Urbanes</i>	cap de setmana	matí	1 hora
			2014	<i>PerVersions</i>	altres	altres	1 hora
2011	2012	2013	2014	<i>Selecció iCat</i>	altres	altres	altres
2011	2012	2013	2014	<i>Sona9</i>	laborable	matí	1 hora
		2013	2014	<i>Songhunter</i>	laborable	matí	menys d'1 hora
2011	2012	2013	2014	<i>T'agrada el Blues?</i>	laborable	matí	1 hora
2011	2012	2013	2014	<i>Tarda Tardà</i>	cap de setmana	tarda	1 hora
		2013	2014	<i>Via Jazz</i>	altres	nit	1 hora
iCatJazz	2011	2012	2013	Llista de reproducció	altres	altres	més de 3 hores
iCatMón		2013	2014	Llista de reproducció	altres	altres	altres
iCatRumba		2013	2014	Llista de reproducció	altres	altres	altres
iCatTrònica		2013	2014	Llista de reproducció	altres	altres	altres
Mediterràdio	2011	2012		Llista de reproducció	altres	altres	altres
MusiCables	2011	2012		Llista de reproducció	altres	altres	altres
TotCat	2011	2012	2013	Llista de reproducció	altres	altres	altres
Xahrazad	2011	2012		Llista de reproducció	altres	altres	altres

Base total: 84

Font: Elaboració pròpia a partir de la pàgina web de la CCMA.